

کارگر تبعیدی

ازگان

انجمن کارگران تبعیدی ایرانی

شماره ۱۲

تیرماه ۱۳۷۰

قیمت : ۲ مارك

به دفاع از مبارزات کارگران ایران برخیزیم!

نگاهی کوتاه به موقعیت کارگران میهمان در کشورهای خلیج (عربستان سعودی)

ترجمه از جزوه " جنگ امپریالیستی در خاورمیانه - را
متوقف کنید " از نشریه Neue Arbeiter Presse ارگان
BSSA در چند هفته گذشته بالا رفتن ارزش نفت در اقتصاد
کشورهای خلیج (بخصوص عربستان) برای کارگران در آنجا
معنای بخصوصی داشته است . درصد کوچکی از کارگران
بومی ، یعنی کارگران نفت شیعی مذ هب در سواحل شرقی ،
در اردوگاههایی محصور شده و تحت مراقبت قرار گرفتند و
از سوی حکام وهابی عربستان و ماموران آنها ، رفتاری
برده مانند با آنها صورت گرفت .
در سال ۱۹۸۰ ، شرایط سرکوب اجتماعی با اضافه
شور و شوق ناشی از سقوط شاه در کشور همسایه ایران
و روی کار آمدن رژیم شیعی مذ هب جمهوری اسلامی بجای
آن ، شورش را در میان کارگران نفت باعث شد که بنا
بقیه در صفحه ۲

گزارشی از يك كنفرانس
در صفحه ۳

پیدايش و رشد اتحادیه های صنفی - کارگری در بریتانیا

بخش اول : پیدايش اتحادیه ها از شروع دوره انقلاب صنعتی
تا جنگ جهانی اول .
انقلاب صنعتی موجب پیدايش اتحادیه های صنفی گردید .
انقلاب صنعتی در سالهای ۱۷۰۰ میلادی با مهار کردن
نیروی آب و بخار و استفاده از آنها در تولید حمل و نقل
آغاز گردید . محدودیت حمل و نقل اقتصاد را بصورت محلی
نگاه داشته بود و سالها طول کشید تا اقتصاد شکل سراسری
بخود گرفت .
در اواسط قرن ۱۹ با توجه به گسترش حمل و نقل ابسی
بقیه در صفحه ۶

اساسنامه پیشنهادی
در صفحه ۱۲

شرکت در کنفرانس بین المللی اتحادیه های کارگری

بدعت اتحادیه های کارگری انگلیس در روز ۱۳ و ۱۴ اوریل
کنفرانسی با شرکت چندین اتحادیه از کشورهای مختلف
برگزار شد که سخنرانان هر يك مشکلات و مسائل اتحادیه های
کشورهای خود را بازگو میکردند .
انجمن کارگران پناهنده نیز بدعت برگزارکنندگان در این
کنفرانس شرکت کرد . اتحادیه های کشورهای آمریکا - انگلیس
فرانسه - شوروی - لهستان - مجارستان - آلمان - ترکیه -
افریقای جنوبی - چکسلواکی - نامیبیا - ایران و مصر در این
بقیه در صفحه ۵

صاحبیه با آلن تورنت یکی از نمایندگان

مبارز و فعال جنبش کارگری بریتانیا

این صاحبیه با حضور کارگران انجمن پناهنده در لندن
در چهار جلسه روی نوار ضبط گردیده و در انتهای هر
جلسه سؤالاتی از طرف اعضای انجمن مطرح که آلن تورنت
بدانها پاسخ لازم را داده است ؛ با توجه به طولانی
بودن صاحبیه ، هر بار بنا بر وضعیت صفحات نشریه بخشی
بقیه در صفحه ۹

گزارشی از برگزاری مراسم اول ماه مه
در شهر نیوکاسل انگلیس

گزارشی از اول ماه مه در هانوفر آلمان

پلاتفرم پیشنهادی انجمن کارگران پناهنده و
مهاجر ایرانی به مجمع عمومی انجمن
حزب توده و ادامه همکاری با رژیم اسلامی

زنده باد تشکلهای مستقل کارگری!

وبستن قرارداد ، به کارگران التیماتوم می دهند که یا تنها نیمی از مزد تعیین شده قبلی را دریافت کنند یا از کار خبری نیست .

بیشتر اوقات آنها مجبورند ۶ روز هفته روزی ۱۰ تا ۱۲ ساعت کار کنند و بقیه اوقات را در کلبه های چوبی وارد و گاه های کارگران ساختمانی بسر کنند .

در هنگام اقامت و کار در عربستان ، مدارک و پاسپورت های آنها توسط کارفرمایان نگهداری میشود که هر لحظه بتواند آنها را کنترل کند . و بالاخره پلیس و مأموران حکومتی عربستان از بالای سر کارگر و کارفرما دخالت کرده و باصطلاح " روابط بین کارفرمایان و کارفرمایان " را نظم می بخشند . در واقع این صدها هزار کارگر خارجی دائماً خود را زندانی سعودی احساس می کنند و هر زمان در انتظار دپورت خود هستند .

خانواده حاکم سعودی همیشه از ترس شورش توده های که این کارگران راهگشای آن باشند ، در ترس مرگ پیسر می برند . بنابراین اعتصابات ، اتحادیه ها و یا اشکال دیگر مبارزات کارگری و بطور کلی هرگونه سازماندهی کارگری در عربستان سعودی شدیدا ممنوع می باشند و کسی که سعی کند يك اعتصاب را سازماندهی کرده و یا حتی قرارداد کار برای کارگران منعقد سازد ، فوراً دستگیر و بازداشت و زندانی می گردد و یا اخراج میشود . برای مثال در سال ۱۹۷۷ هنگامی که کارگران ترك در "تابوك" بر علیه شرایط سخت زندگیشان شوریدند پادشاهی عربستان فوراً با نیروهای نظامی به آن پاسخ داد . واحد های ارتش بسرعت به آنجا آورده شدند و کارگران در يك نقطه جمع آوری شده و سپس آنها را در هواپیما های حمل و نقل نیروی هوایی پادشاهی سعودی سوار نموده و بیکراست بطرف ترکیه برگردانده شدند . و هیچیک حتی فرصت اعتراض هم نیافتند . فهد ، شاه عربستان خانواده حاکم و انگلیس سعودی را به اوج جدیدی از قدرت و ثروت رسانده است . او قصر های بزرگ و باشکوهی در همه نقاط جهان از اسپانیا گرفته تا ژنو و بنده است نموده است و قصر او در ریاض عکس برگردان کاخ سفید واشنگتن است . معمولاً و بطور رسمی او در قصری در فاصله ریاض و دی رجه که قصر سنتی آل سعید است اقامت دارد ولی غالباً در يك کشتی تفریحی بزرگ و دور از ساحل بسر میرود . از آنجا وی میتواند بدون ترس فرمانروایی مذهبی خود را اعمال کند . در نتیجه او بسیار جاق شده و قادر بحرکت نمی باشد . بطوریکه باید توسط يك صندلی چرخدار مخصوص و بزرگ با اینطرف و آنطرف برده شود . پسران وی که تمام شغل های حکومتی و وزارت - و را اشغال کرده اند با درآمد های عظیم و عیاشی های باورنکردنی شهره عالم هستند . اینچنین حکومت مفتخور و انگلی که توسط مافوق سود های انحصارات نفتی ، کارخانجات عظیم اسلحه سازی و بانک های آمریکایی حمایت می گردد و کارگران جوان آمریکایی بصورت سرباز برای دفاع از منافع آن و کشتن میلیونها انسان بکار برده میشوند .

۹۱/۶/۲۰ - هانوفر - رضا

نگاهی کوتاه به موقعیت کارگران میهمان در کشورهای خلیج (عربستان سعودی)

خشونت هرچه تمامتر در خون خود غرقه شد و بعد از آن برای ماه های متادای کل منطقه نفتی عملاً تحت اشغال درآمد و زیر نظر فشار حکومت نظامی قرار گرفت .

از دهه هفتاد به اینطرف ، با گسترش صنایع نفت و سایر خدمات در عربستان سعودی ، هزاران کارگر خارجی بصورت موج وار به این منطقه سرازیر شدند . بخشی از آنها بعنوان کارگران فنی و متخصص با درآمد بالا و اکثریت آنها بصورت کارگران ساده در آنجا مشغول بکار شدند . تقریباً در هر فابریک ، در هر کار ساختمانی و بطور کلی در همه محل های کار کارگران خارجی قراردادی و مهاجر را میتوان یافت که تعداد آنها روز بروز افزایش می یافت . بطوریکه با آغاز سالهای ۹۰ در مقابل هر فرد بالغ بومی عربستان يك کارگر خارجی قرار داشت .

" تابعیت جهان سوم " عنوانی بود که پیشقراولان ارتش آمریکا به مسخره به این کارگران دادند . در حقیقت آنها يك طبقه جدید بردگان مزدی را بنمایش میگذاشتند که نه تنها در تولید و در کار های ساختمانی مشغول بکار بودند ، بلکه همچنین بعنوان کارگران حمل و نقل شهری و بین شهری ، نظافت خیابانها و معابر ، کارگران کشاورزی ، کارمندان و فروشندگان فروشگاه های مختلف ، خدمتکاران خانگی و رستورانها و خلاصه در انواع و اقسام شغلها فعالیت میکردند .

این کارگران که بر اساس قرارداد های محدود زمانی به کشور آورده شده اند ، بطور کامل و درست در اختیار کارفرمایان می باشند و وی میتواند هر زمان آنها را اخراج کند و یا یکطرفه قرارداد آنها را تمدید نماید و آنها را مجبور به پذیرش آن نموده و به این ترتیب یکسال دیگر در عربستان باقی بمانند . آنها حق داشتن هیچگونه درآمد شخصی جداگانه ندارند ، و صرف نظر از اینکه چند سال در عربستان اقامت داشته باشند ، تابعیت عربستان را کسب نمی کنند . به همین ترتیب فرزندان آنها ، که در آنجا متولد شده اند ، نمی توانند شهروند عربستان سعودی گردند .

بخش عمده این کارگران از آسیا میآیند . کره ای ها ، تایلندی ها ، فیلیپینی ها ، پاکستانی ها ، هند یها ، سریلانکاییه بنگلادشی ها و غیره دوره به دوره در پروژه های غول آسای ساختمانی و دیگر محله های شغلی کار می کردند . پایین ترتیب حاکمان مفتخوار و انگلیس سعودی با کارگران فراوان خارجی که خود ناشی از يك تجارت بردگی بین المللی می باشند ، تامین میشوند .

از سوی دیگر دستمزد این کارگران برای مدتی بعنوان اجرت دلالی و نزول پول مخارج آوردنشان محاسب میشود و هنگامی که آنها کارشان را در عربستان سعودی از دست دهند مقدار زیادی بدهکار میشوند و آنوقت وای بحال آنها . کارفرمایان که این وابستگی را بخوبی میدانند ، با يك دلان کار ، از همان ابتدای ورود در فرودگاه

اجازه داده ایم که این سازشهای سیاسی را بکنند و این بلاها را به سر ما بیاورند به رهبری اتحادیه های درون حزب کارگر باید گفت که شما باعث این مشکلات اقتصادی هستید و بنابراین نایستی در تصمیم گیریها نقشی داشته باشید .

حملات حزب کارگر تنها بر علیه سوسیالیزم و اتحادیه های کارگری نیست بلکه بر علیه حقوق دموکراتیک اساسی هر جامعه است اینها می خواهند ما را برگردانند به قوانین ۱۸۳۲ دیگر دموکراسی و حقوق دموکراتیک برای اینها بی معنی است . در مقابل سازشهای رهبری و حزب کارگر "سوسیالیست موومنٹ" (Social-Movement) ساخته شد این کنفرانسهای اتحادیه های کارگری بسیار مهم هستند . و جنبش های کارگری که از پائین شکل میگرفتند (مثل راهپیمائی برای کار) در مقابل منافع رهبری اتحادیه ها قرار داشت .

بنابراین ما باید مبارزه بر علیه آنها را از کف کارخانه ها و بر اساس دموکراسی کارگری شروع کنیم و دوباره اتحادیه ها را بازسازی نمائیم .

سخنران بعدی یکی از وکلای سوسیالیست در مورد قوانین ضد کارگری صحبت کرد او گفت ، قوانین ضد کارگری که ما هم اکنون می بینیم ایستاده و یا کابینه اش نیست بلکه در بطن جامعه سرمایه داری سالهاست که وجود دارد .

ما لا قانون جدید داریم که در رابطه با اعتصاب از طرف دولت تاجر وضع شده ، ما درباره حق هر کارگر در محل کار صحبت می کنیم ، در برخی از صنایع امنیت شغلی وجود ندارد در یک کارخانه در مدت دو سال می بینیم که اکثریت کارگران تغییر کرده و بجای قبلی ها کارگران جدید استخدام شده است .

تمام قوانین داخلی اتحادیه ها را تغییر داده اند منابع مالی اتحادیه ها مورد حمله قرار گرفته است مثلا اتحادیه ها نمی توانند جریمه مالی اعضایشان را بپردازند (مثل اعتصاب معدنچیان) این هیچ ربطی به قوانین داخلی اتحادیه ها ندارد و اگر حتی تمامی اعضای اتحادیه رای بدهند که جریمه را بپردازند ، با قوانین جدید این کار عملی نیست . و یا اتحادیه ها نمی توانند اعضای را که در مراحل اعتصاب خلاف رای اتحادیه عمل کرده و اعتصاب شکن بوده جریمه کنند .

طبق قوانین گذشته حکومت های محلی بایستی فقط جهت شغل معلمی از اعضای اتحادیه استخدام کند ولی با قوانین جدید این امر ممکن نیست و یا با قوانین جدید کارگران باراندازها هنگام اعتصاب سرکوب شده اند مهم ترین بخش قوانین جدید مربوط به اعتصاب است .

در بریتانیا حق اعتصاب وجود ندارد چرا که به سازماندهندگان اعتصاب حمله میشود . تمامی اعتصابات بخاطر همبستگی با دیگر کارگران غیرقانونی اعلام شده است . یا اتحادیه ها باید از اعتصاب دفاع کنند که نتیجه اش سرکوب توسط دولت با قوانین جدیدش است و یا بایستد اعتصاب را کانالیزه کرده و بخوابانند .

گزارشی از یک کنفرانس

اتحادیه سراسری کارگران انگلیس (T.U.C) از مجموع تمامی اتحادیه های انگلیس بوجود آمده و رهبریست آن در دست جناح راست حزب کارگر است و عموماً این رهبری بدون در نظر گرفتن مسائل و مشکلات کارگران تنها برای گرفتن قدرت از حزب حاکم برنامه ریزی می کند و برای جلب نظر اکثریت مردم دست به هرکاری می زند مثلا در جنگ با عراق علیرغم مخالفت اکثریت کارگران رای به جنگ داد و به حمایت از حزب حاکم برخاست . یا همانطور که در مصاحبه معاون دبیر کل کارگران معادن دیدیم - حزب کارگر و اصولاً رهبری اتحادیه (T.U.C) هیچگونه کمکی در طی یکسال اعتصاب معدنچیان به آنها نکرد ، و یا قوانینی که چند سالی است تاجر و حزب حاکم برای مهار کردن اعتصابات کارگری به مجلس برده اند مورد تأیید حزب کارگر و رهبران اتحادیه قرار گرفته است از این نظر کارگران اعتقاد خود را به این رهبری از دست داده و در صدد ایجاد تشکلهای جدا از حزب کارگر هستند ، یکی از این تشکلهای که در حال شکل گیری است (جنبش سوسیالیستی درون اتحادیه ها) می باشد که اکثر از نمایندگان مستقیم کارگران بوجود آمده و چند سالی است در حال سازمان دادن خود است و تا اندازه ای نیز موفق بوده است .

اخیراً این جنبش کنفرانسی در لندن برگزار کرد که نمایندگان کارگران حمل و نقل عمومی (TSSF) ، نمایندگان کارگران معادن (NUM) ، نمایندگان کارگران سکوهای نفت دریای شمال (ILO) ، نمایندگان اتحادیه های نالیگو (NALGO) ، نمایندگان کارگران کشتیرانی و نمایندگان معلمان و پرستاران و چند اتحادیه دیگر در آن شرکت داشتند . همچنین بدعت این جنبش از انجمن ما هم در این کنفرانس شرکت کردیم .

کنفرانس از ۲۷ آوریل از ده صبح تا ۶ بعد از ظهر برگزار گردید و تعدادی از نمایندگان در مورد مسائل و مشکلات خود صحبت هایی کردند .

در ابتدا تونی بن TonBen نماینده مجلس انگلیس و عضو حزب کارگر (جناح چپ) در رابطه با مسائل کارگری چنین گفت : " وقتی درباره اتحادیه های کارگری صحبت می کنیم درباره حق طبقه کارگر و کسانی که کار می کنند و دستاوردهای چند ساله آنهاست ، در یک مرحله با وجود آمدن حزب کارگر که در ان موقع تحت تاثیر عقاید سوسیالیستی بود و بخصوص در آن مقطع که بالانس قدرت بخاطر وجود یک اتحادیه قوی طبقه کارگر در انگلستان وجود داشت این حزب تشکیل شد ، اما اتفاقاتی که در این چند سال تحت نام (تاجریم) بوقوع پیوسته هیچ ربطی به تاجر ندارد چون این کارها را قبلاً دیگران هم میکردند .

این رهبری حزب کارگر بود که در دفاع از تاجریم در مقابل طبقه کارگر و اتحادیه ها ایستاد و باعث شکست انتخاباتی شد . بحث بر سر این است که ما به آنها

گزارشی از يك كنفرانس

تمامی این کارها برای پیروزی حزب محافظه کار در انتخابات آینده است.

تمام بحث این است که خود اتحادیه‌ها باید قوانین خود را داشته باشند. نباید از قوانین حزب کارگر در سار اتحادیه‌ها دفاع کنند (بلکه بایستی قوانین خود را مستقلاً داشته باشند) ما باید حداقل قوانین بین المللی را داشته باشیم چه در کشورهای شرق پیشرفته و یا عقب نگه داشته شده حق اتحادیه‌های مستقل، حق اعتصاب برای مسائل اقتصادی و سیاسی از کارگران شوروی بایستی بیاموزیم.

سخنران بعدی از اتحادیه (T.G.) پیام همبستگی کارگران قطارهای زیرزمینی را خواند او گفت دوشنبه ما رای می‌گیریم برای اعتصاب موقعیت کاری ما همانند کارخانه‌ها نیست برای ما سخت است که براحتی بتوانیم دور هم جمع شویم بخاطر همین نقیصه به ما خیلی حمله می‌شود.

سازماندهی رای برای اعتصاب بخاطر پراکندگی بسیار مشکل است این اعتصاب بخاطر پشتیبانی از اقلیتی است که میخواهند اخراج شوند ما در حال ساختن اتحادیه خودمان هستیم ما در حال ساختن رهبری خودمان هستیم ما در حال ارتباط با طبقه کارگر آفریقای جنوبی و ایرلند هستیم ما اعتراضات همبستگی با دیگر کارگران را سازمان میدهیم. بجای تماشای گزارش فوتبال که مورد پیشنهاد رهبران اتحادیه‌هاست، گزارشات مبارزات دیگر کارگران را بررسی می‌کنیم و آنان را سازمان می‌دهیم. در سال ۱۹۸۷ حق ساختن سالن غذاخوری را از ما گرفتند ما رای گیری کردیم ۷ به ۱ بنفع ما بود و اعتصاب کردیم و دولت عقب نشینی کرد.

در ۱۹۸۹ پذیرفتند که جنبش بزرگتری در داخل کارگران آندرگراند هست.

در ۱۹۸۹ برای قبول حق انتخاب کردن هر کارگر در هر اتحادیه‌ای که مایل باشد رای گیری کردیم و ۹ به ۱ رای آوردیم اعتصاب کردیم و دولت عقب نشینی کرد.

مدیریت ضعیف "آندرگراند" با آتش سوزی در یکی از ایستگاهها که عده‌ای سوختند آبرویش رفت و اخیراً با ۱۰۰ میلیون پوند بجای اخراج خودشان میخواهند ۱۲۰۰۰ کارگر را اخراج کنند.

خودشان این ضعف و عدم مدیریت را دارند میخواهند به گیردن ما بیاندازند ما باید آنها را اخراج کنیم، آنها میخواهند تمام امکانات رفاهی محل کار را از ما بگیرند اخیراً تمام مدارک مخفی رو شده است! میخواهند از ما امضا بگیرند که دیگر اعتصاب نکنیم - ریاست شرکت آندرگراند عضو حزب کارگر است و میخواهد برود در مجلس نماینده شود، این بابا جز افتخاراتش این است که میخواهد ۱۲۰۰۰ هزار کارگر را بیکار کند و جایزه اش را از حزب کارگر بگیرد اصلاً بحث درباره قوانین جدید نیست، بحث بر سر جلوگیری از مبارزه، حق اعتصاب و سازماندهی طبقه کارگر است.

مثلاً اگر روز چهارشنبه رهبران اتحادیه به کارگران بگویند اعتصاب را بشکنید و آنرا بخشنامه کنند و به همه هم اطلاع بدهند ۲ روز بعد هر کس در اعتصاب باشد اخراج است. برای اعتصاب حتماً بایستی از همه کارگران رای مخفی و مستقیم و کتبی بگیرند ولی برای پایان اعتصاب رای گیری لازم نیست فقط بخشنامه رهبری اتحادیه‌ها کافیت این چه قانونی است؟

رهبران اتحادیه‌ها تشویق میشوند که حرکت اعضایشان را در پایه‌ها کنترل کنند ما باید متحد اتحادیه‌های مستقل خود را بسازیم و مبارزه را بر علیه آنها سازمان دهیم.

سخنران بعدی از اتحادیه T.G. کارگران سکوها شناسان نفتی در دریای شمال بود او گفت در سال ۱۹۸۹ ما اولین اعتصاب را برای ایمنی کار سازمان دادیم و موفق شدیم کمپانیهای نفت با ترس مسائل را پذیرفتند، در ان موقع کسی اخراج نشد و ما قوانین محافظه کارها را شکستیم و اعتصاب موفقیت آمیزی داشتیم و کسی بر علیه ما اعلام جرم نکرد.

در ۱۹۹۰ وضع فرق کرد اخراجهای زیادی صورت گرفت در آن سال ما از کمپانی شل بخاطر عدم اجرای ایمنی کار در سکوها شکایت کردیم و پلیس هم از سکوها بازدید کرد ولی گفتند که سکوها نقض ایمنی ندارد ولی ما سکوها را به اشغال خود در آوردیم و از کمپانی خواستیم که کارگران اخراجی را بیکار برگرداند و کمپانی شل موفق نشد سکوها را از کارگران باز پس گیرد تا اینکه قوانین ۱۹۹۰ تصویب شد.

شرکت T.G. با همکاری اتحادیه تکمیسینها نامه‌هایی که از قبل تهیه شده بود به کارگران داد و گفت اعتصاب غیر قانونی است و شما اخراج هستید، ما در حال مبارزه به خاطر ایجاد اتحادیه مستقل خود هستیم و در حال حاضر دولت و حزب کارگر با ما مخالفت میکنند ولی ما امسال در اتحادیه سراسری T.G. مسئله اتحادیه‌مان را در دستور کنفرانس قرار خواهیم داد و اطمینان داریم با حمایت دیگران کارگران ما پیروز خواهیم شد.

نوبت به سخنرانی ما رسید در ابتدا گفته شد خوشحالیم این جنبش زمانی دارد - سه شرمیرسد که دستگاه تبلیغاتی سرمایه‌داری با سازو دهل فروپاشی سوسیالیسم را جشن گرفته و این حرکت پوچ بودن ادعای آنان را ثابت میکند.

ما حدود یک ساعت صحبت کردیم، در مورد وضع طبقه کارگر در رژیم گذشته و نقش او در سرنگونی رژیم قبایلی و شکل سازماندهی زمان انقلاب کارگران و پس از پیروزی انقلاب برخورد رژیم اسلامی با طبقه کارگر و سرکوب خونین این طبقه وضع قانون کار تصویب شده و نپذیرفتن شکل مستقل و حق اعتصاب در این قانون، وضع فعلی کارگران و اعتصابات اخیر که در ایران صورت گرفته، و سرانجام معرفی انجمن کارگران پناهنده و برشمردن اهداف آن و سپس خواستن از اتحادیه‌ها که قطعنامه پیشنهادی این انجمن را در اتحادیه‌های خود بتصویب برسانند (قطعنامه در میان آنان توزیع شد)

پلاتفرم پیشنهادی انجمن کارگران پناهنده و مهاجر ایرانی به مجمع عمومی انجمن

- حرکت آینده کارگران کشورمان شرکت فعال داشته باشیم .
اهداف ما به قرار زیر است
- ۱ - تلاش جهت متشکل کردن کلیه کارگران پناهنده و مهاجر و استفاده از تجارب یکدیگر
 - ۲ - شناساندن جنبش کارگری کشورمان و رساندن صدای مبارزات آنان به دیگر کارگران
 - ۳ - تلاش جهت بالا بردن آگاهی سیاسی ، تشکیلاتی و دانش طبقاتی خود
 - ۴ - ایجاد جلب همبستگی عملی با مبارزات کارگران دیگر کشورها
 - ۵ - جلب همبستگی تمامی کارگران - اتحادیه‌های کارگری ، احزاب و گروه‌های ایرانی و خارجی - شخصیت‌های مترقی و آزاد یخواه با کارگران ایران و گرفتن حمایت آنان از مبارزات کارگران کشورمان
 - ۶ - ایجاد صندوق تعاون کارگری در ارتباط با کارگران داخل کشور

مقدمه - انقلاب بهمن ۵۷ با استقرار رژیم ننگی-اسلامی بشکست انجامید . دلائل زیادی باعث این شکست بود که از انجمله ، عدم وجود تشکیلی سراسری از کارگسنان ، عدم ارتباط کارگران پیشرو با یکدیگر ، عدم آشنائی به سازماندهی طبقه ، عدم وجود حزب طبقه کارگر و کارگران با تمام وجود طعم زهرآگین این شکست را چشیدند و اینک با گذشت ۱۲ سال ضمن کسب تجربیات ارزشمند ، درصد سازماندهی مجدد خود هستند . در این مقطع که سازمانهای عریض و طویلی در جهت نفی هرگونه مبارزه طبقاتی شکل گرفته‌اند و اصولاً وحدت و سازماندهی این طبقه را بنفع حرکت آینده خود نمی‌دانند ، ما گروهی از کارگران که بناچار مجبور به ترک ایران شده و در کشورهای مختلف اسکان یافته‌ایم در ارتباط تنگاتنگ با کارگران داخل کشور بر آن شدیم که برای اهداف زیر دست به تشکیل انجمنی متشکل از تمامی کارگران پناهنده و مهاجر بزنیم ، تا با گرد همائی بدور هم ضمن رفع اشتباهات و کمبودهای گذشته خود ، بتوانیم بطور موثر و قاطع در

گزارشی از

شرکت در کنفرانس بین المللی اتحادیه‌های کارگری

کنفرانس شرکت داشتند و دستور جلسه کنفرانس ایجاد تشکلهای مستقل کارگری جدا از دولتها بود ؛ در این جلسه حدود یک ساعت از طرف انجمن کارگران پناهنده در مورد وضعیت کارگران ایران و برخورد رژیم اسلامی با کارگران و همچنین وضعیت فعلی کارگران و اتحادیه‌های انگلیس صحبت شد و در نهایت از اتحادیه‌های مختلف تقاضا شد که از قطعنامه پیشنهادی انجمن (در ارتباط با بیرون کردن رژیم اسلامی از کنفرانس بین المللی کار) پشتیبانی کنند .

در پایان کنفرانس قطعنامه‌هایی بتصویب شرکت کنندگان رسید که اساس آن کوشش کارگران جهت ایجاد اتحادیه‌های مستقل کارگری بود . ضمناً بخشی از سخنرانی نماینده کارگران پناهنده در روزنامه آنان به چاپ رسید .

در نهایت گفته شد که کارگران ایران با اینکه در گذشته مشکلی چون کارگران انگلستان را نداشتند - دست و دارای اتحادیه‌های بزرگی چون شما نبودند توانستند که رژیم را سرنگون کنند تعجب ما در این است که طبقه کارگر انگلیس با این همه سابقه مبارزاتی چرا درصد براندازی رهبری سازشکار حزب کارگر و رهبران اتحادیه‌های درون آن نیست ، گفته شد که دلخوش کردن و امید بستن به حزب کارگر و این رهبری کارگران را به بیراه کشانده است تنها کار مفیدی که میشود کرد این است که از پائین سازماندهی کنید و با اعتصابات پی در پی قوانین موجود را در عمل نفی کنید و دولت را وادار کنید که آنها را پس بگیرد . گفته شد که هیچ دولت سرمایه‌داری وجود نداشته و ندارد که با میل و رغبت مزایائی را به کارگران داده باشد تمامی مزایای موجود طبقه کارگر در سطح جهان حاصل سالها مبارزه و با از دست دادن کارگران زیادی به نتیجه رسیده و می‌بینیم رژیم اسلامی و دولت انگلیس هرگاه توانستند ان مزایای قبلی را هم که طبقه کارگر داشته از آن پر گرفته پس برای سازماندهی مستقل اتحادیه‌ها از دولت و حزب کارگر به پیش و اطمینان داشته باشید که پیروزی نهائی از آن طبقه کارگر است .

انجمن کارگران پناهنده ایرانی (لندن)

با
کارگر تبعدی
مکاتبه کنید!

پیدایش و رشد اتحادیه‌های

صنعی - کارگری در بریتانیا

و راه آهن اقتصاد شکل سراسری بخود گرفت اما طبقه کارگر بصورت طبقه‌ای توده‌ای از قرن ۱۷ تا اواسط قرن گذشته شکل گرفت و توانست کارخانه‌های بزرگ را بکار اندازد و طبقه‌ای بدون ابزار کار گردد. در نتیجه این تحول پرولتاریای صنعتی بعنوان "پرولتاریا" تثبیت شد.

گسترش اولیه اتحادیه‌ها بیشتر حول صنفا بود این شکل تشکیلی از نوع خرده بورژوازی بود. به بیان دیگر تشکیلات توسعه حول حرفه‌های مختلف بود نه حول طبقه کارگر.

این وضعیت تشکیلات در طول قرن ۱۸ ادامه داشت. سرمایه‌داران از قانون بر علیه صنفا استفاده میکردند، پس اینکه در این دوره اتحادیه‌های صنفا خیلی ضعیف بودند اما کارفرمایان شدیداً مخالف توسعه تشکیلات صنفا بودند و با استفاده از قانون آنها را سرکوب میکردند. اولین قانون منع تشکیلات Combination - Act قانونی بود که پیوستن به اتحادیه‌های صنفا را عملی چنانچه به حساب می‌آورد و در سال ۱۸۰۰ میلادی بتصویب پارلمان رسید. این قانون ۷ سال بعد ملغی گردید، اما در عمل از هنگام تصویب تا سال ۱۸۲۵ کارفرمایان از آن بسرا سرکوب اتحادیه‌های صنفا استفاده زیادی کردند. علیرغم سرکوب در دوره قانون منع تشکیلات، تحولات زیادی در اتحادیه‌ها صورت پذیرفت - مخصوصاً پراز الفیای قانون و در دهه‌های ۱۸۳۰ و ۱۸۴۰ که دوره توسعه و جنبش چارتیستها (Chartist Movement) بود و جنبش چارتیستها جنبشی عمومی و توده‌ای بود که خواهان حق رای برای همه مردان بود و از نقاط ضعف آن این بود که این حق را برای زنها نمی‌خواست. همزمان با این جنبش در دهه ۱۸۴۰ وضعیت اقتصادی روم بهبودی نهاد و اتحادیه‌ها دوره گسترش دیگری را از سر می‌گذراندند که یک دوره "انقلابی" نام گرفته بود. از نظر محتوای سوسیالیستی این یک دوره انقلابی نبود، اما از نظر درگیری و برخورد هم‌جانبی با کارفرمایان دوره انقلابی محسوب می‌شد زیرا درگیریها به اشکال مختلف شکل نظامی به خود میگرفت. از مختصات مهم این دوره درگیریهایی مسلحانه فراوانی بود که بین کارگران و نظامیان صورت میگرفت، گروههای کارگری خود را با تفنگ و غیره مسلح میکردند و با نظامیان درگیر میشدند، بخصوص این درگیریها در طول اعتصابات صورت میگرفت و نظامیان نیز در طول اعتصابات از این درگیریها بنبخ خود استفاده میکردند این وضعیت در اکثر اعتصابات بوقوع می‌پیوست. این دوره "انقلابی" برای مدتی کوتاه دوام آورد و در سال ۱۸۵۰ کاملاً از بین رفت، این فروپاشی همزمان با افت دیگری در اقتصاد صورت گرفت اما بطور کلی این دوره انقلابی "تحولی بسیار مهم بود و تاثیر مستقیم

خود را در سالهای بعد روی حرکات به جای گذاشت. اولین تشکیلات سراسری اتحادیه‌های صنفا در بریتانیا حول شوراها صنفا لندن در اواخر دهه ۱۸۵۰ و دهه ۱۸۶۰ شکل گرفت. شوراها صنفا دیگری نیز بوجود آمدند. این تشکیلات که خواستار در بر گرفتن تمامی انجمنهای صنفا بودند از قبیل "انجمن نجاران فعالان" انجمن کفاشان و غیره تمامی انجمنها در شورای صنفا بدور هم جمع شدند در همین دوره شورای اصناف شهر گلاسکو در اسکاتلند، شورای اصناف منچستر و شورای اصناف برمنینگهام و شهرهای دیگر تاسیس شد.

شورای اصناف لندن با اینکه سازمان محلی بود اما تاثیر سراسری داشت این اولین سازمان واقعی و سراسری از مجموع اتحادیه‌های صنفا بود، تعداد دیگری از اتحادیه‌های صنفا نیز در شهرهای مختلف تشکیلات سراسری داشتند اما پایگاه و نیروی قابل ملاحظه سراسری نداشتند و عموماً در منطقه خود فعال بودند.

(T.U.C) کنگره اتحادیه‌های صنفا کارگری متشکل از شوراها صنفا بود، اما اکنون سعی به انحلال شوراها کارگری دارد، کنگره مذکور اخیراً انجمن منطقه‌ای شوراها صنفا کارگری را منحل کرده است. واقعیت این است که شوراها صنفا کنگره را خلق کردند.

شورای اصناف لندن و منچستر بودند که با یکدیگر اولین فراخوان نشست کنگره اتحادیه‌ها را در سال ۱۸۶۸ صادر کردند. اولین نشست در شهر منچستر صورت گرفت و از آن به بعد کنگره همه ساله جلسات خود را ادامه داده است.

اواخر قرن ۱۹ بنام دوره افت طولانی اقتصاد شناخته میشود. این افت اقتصادی مراحل مختلفی را پشت سر گذاشت که در مجموع باعث رکود اقتصادی در آن مقطع شده بود، اما همزمان با آن تکامل بزرگی در اتحادیه‌های صنفا بریتانیا صورت پذیرفت، این تکامل در مرحله نخست بوسیله کارگران کارخانجات صورت نگرفت بلکه در دهه‌های ۱۸۵۰، ۱۸۶۰ و ۱۸۷۰ بوسیله کارگران کشاورزی صورت پذیرفت. کارگران کشاورزی در آن مقطع بزرگترین نیروی کارگری کشور بودند، در این زمان تعداد زیادی اتحادیه وجود داشت از جمله اتحادیه ملی کارگران کشاورزی و پراز آن اتحادیه‌های دیگری نیز شروع به شکل گیری کردند و نمایندگی تعداد کثیری از کارگران کشاورزی را بعهده داشتند. در این دوره مبارزات کارگران کشاورزی بیشتر شکل دفاعی بخود گرفته بود زیرا دوره افت اقتصادی بود و کارگران بدون آنکه هیچ درامدی برای رفع مایحتاج خود داشته باشند اخراج می‌شدند، دستمزدها بسیار پائین بود که خود موجب بوجود آمدن "جنبش دستمزد" گردید و در این دوره مبارزات بسیاری بوقوع پیوست، همچنین در این دوره پیش‌قراولان تال پادل (Toll Poddle - Matters) در سال ۱۸۳۴ به استرالیا تبعید شدند اینها مبارزین درون تشکیلات کارگران کشاورزی بودند دهه ۱۸۸۰ دوره آغاز ایجاد تشکیلات کارگران صنعتی بود.

→ پیدایش و رشد اتحادیه‌های

اواسط دهه ۱۸۸۰ کارگران گاز که بخش بزرگی از کارگران کشور بودند همچنین کارگران معادن زغال سنگ و پخش زغال سنگ اقدام به تاسیس اتحادیه‌های کارگری در میان خود نمودند .

کارگران بنادر در این دوره پیشروان طبقه کارگر بودند و اعتصابات کبیر بنادر را در این زمان سازمان دادند .

در سال ۱۸۸۸ اعتصاب معروف دختران کبریت سازی بر علیه شرایط بسیار بد و دستمزد بسیار پائین بوقوع پیوست . این اعتصاب مشعل راهی شد برای دیگر کارگران انزلی و در سال بعد اعتصاب کبیر بنادر آغاز شد . اعتصاب عظیم کارگران بندر لندن که برای افزایش دستمزد صورت گرفته بود با پیروزی کارگران پایان پذیرفت نتیجه این اعتصاب و پیروزی رشد سریع اتحادیه‌های جدید کارگری بود .

بنای اتحادیه‌های جدید بر نفی روابط مسلط بسط اتحادیه‌های گذشته بود ، در واقع گسست تشکل بر پایه صنف و کشاورزی بود ، تشکیلات جدید بر پایه صنعت بنیاد گذاشته می‌شدند و این نقطه عطف بزرگی در جنبش اتحادیه‌ای محسوب می‌شود سپس تحول بزرگ دیگری بوقوع پیوست و آن ایجاد تشکل بین گروه‌های مختلف کارگران صنعتی ، کارخانه‌ها و بنادر بر پایه اتحادیه‌های عمومی کارگری بود .

تا این زمان اتحادیه‌ها مختص به صنف‌های مشخص بودند که تنها از منافع محدود صنفی خود دفاع میکردند و تشکیلات درون نگری بودند و تنها خود را می‌دیدند . اما بلعکس اتحادیه‌های عمومی بر پایه مبارزه طبقاتی بنا نهاده شدند اتحادیه ملی کارگران بنادر که اعتصاب کبیر بنادر را سازماندهی کرد شروع به سازماندهی کارگران صنایع دیگر کرد و حتی تعداد زیادی از کارگران کشاورزی را در اوائل دهه ۱۸۹۰ بر پایه یک اتحادیه عمومی و مبارز با تمامی کارگران متحد نمود . رشد اتحادیه‌های عمومی اوضاع را تغییر داد ، در این دوره تحولات سیاسی بزرگی نیز بوقوع پیوست .

تا این زمان اتحادیه‌ها تحت تاثیر حزب لیبرال بودند ، در واقع این حزب خود را نماینده طبقه کارگر می‌دانست و اتحادیه‌ها زیر نظر این حزب بود . اما حزب لیبرال در اصل زیر نظر سرمایه‌داران بسا ایدئولوژی لیبرالی بود و کارگران را ترغیب به اطاعت از سرمایه‌داران میکرد .

در دهه ۱۸۹۰ چندین سازمان سوسیالیستی بوجود آمد ، از جمله "فرقه سوسیالیستها" "حزب مستقل کارگر" افکار مارکسیستی اشاعه یافت و نوشته‌های مارکس به انگلیسی ترجمه شد ، با اینکه مارکس در این زمان در انگلستان بود ، اما تاثیر کارهایش بیشتر در اروپا محسوس میشد تا در انگلستان ، دوره رشد افکار سوسیالیستی ، دوره مبارزه

کارگران و اتحادیه‌های کارگری با حزب لیبرال بود . در این دوره شاهد درگیریهای زیادی در اتحادیه‌ها بین سوسیالیستها ، مبارزین ، افکار سوسیالیستی و لیبرالها هستیم ، آنها محافظه کاری لیبرالها را در اتحادیه‌ها افشا میکنند و آنان را به مبارزه می‌طلبند و موجب درگیریهای زیادی میشوند . با رشد افکار سوسیالیستی در اتحادیه‌ها لیبرالها ناچار به عقب نشینی میشوند . این روند با شروع قرن ۲۰ شدید میشود و بسا اعتصاب معروف کارگران راه آهن ولز (Valle) جنویسی تحول بزرگی در اتحادیه‌ها صورت گرفت .

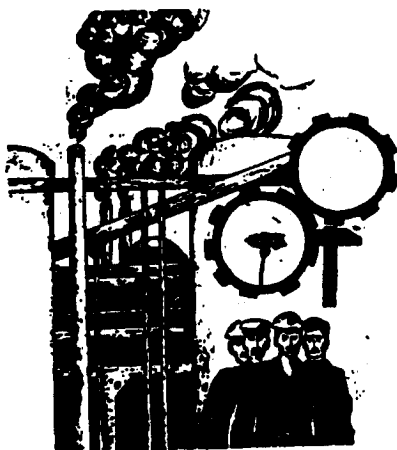
این اعتصاب در سال ۱۹۰۰ برپا شد کارفرمایان با استفاده از قانون دادگاههای سرمایه‌داران خواستار ۲۵۰۰ پوند غرامت از اتحادیه کارگران راه آهن شدند که مبلغ بسیار بالایی بود ، دستمزد متوسط یک کارگر در هفته پنج شلینگ بود . (هرصد شلینگ یک پوند است)

واکنش اتحادیه‌ها در مقابل جریمه اتحادیه راه آهن این بود که خواستار داشتن نماینده‌ای از کارگران در پارلمان شدند ، آنها به این نتیجه رسیدند که بدون داشتن نماینده در پارلمان انگلیس هیچگاه نمی‌توانند به خواسته‌هایشان جامه عمل بپوشانند .

چنین تفکری باعث شد که در دوره قبل از انتخابات سال ۱۹۰۶ کارگران "حزب کارگر" را بنیاد گذارند و نامزد های خود را بر پایه افکار سوسیالیستی برای انتخابات کاندید کردند نامزد های انتخاباتی از طریق کمیته نمایندگان کارگران که بوسیله (کنگره اتحادیه‌ها) انتخاب شده بودند معرفی گردیدند که همین ها پیش در آمد "حزب کارگر" گردیدند و حزب کارگر از این کمیته بیرون آمد .

این حزب در مراحل اولیه اعضای منفرد نداشت بلکه حزبی بود که تشکیلات و سازمانهای مختلف کارگری بسا او می‌پیوستند . بنابراین اتحادیه‌های کارگری - صنفی ، سازمانهای مختلف و سازمانهای سیاسی و حزب "مستقل کارگر" به آن پیوستند اما پس از جنگ جهانی اول "حزب کارگر" سیستم عضوگیری انفرادی را جایگزین نظام قبلی نمود .

ادامه بخش اول در شماره بعد

است ۵۰۰ نفر از کارگران کشتی سازی نیوکاسل در سست یکروز قبل از برگزاری اول ماه مه دست به اعتصاب با شکوهی زده بودند و نماینده آنان ضمن تشریح دلایل و تاریخچه شکل گیری اعتصاب از کارگران حاضر در مراسم خواست از آنان پشتیبانی کند. علاوه بر این اعتصاب درست سه روز قبل از اول ماه مه نیز کارگران بخش ترانسپورت از اتحادیه GMB در منطقه نیوکاسل هم اعتصاب کرده بودند که خبر اعتصاب در میان حاضرین در مراسم پخش شد و کارگران با احساس پشتیبانی و دادن حق به اعتصابیون درباره اعتصاب صحبت میکردند فضای حاکم بر محل برگزاری مراسم اول ماه مه تماماً شور و شوق، احساس همسرنوشتی، رفاقت نمادی جمعی و روح همکاری داوطلبانه بود. این فضا یادآور نظام متحدانسه و انسانی است که دلخواه کارگران بوده و دیر یا زود بر کل جهان ما مستقر خواهد شد.

همراه با درود به شما

انجمن کارگران پناهنده ایرانی در بریتانیا. ارام
هفتم / ماه مه / ۹۱

متن فارسی پیام انجمن در مراسم اول ماه مه در نیوکاسل:

رفقا و دوستان عزیز

از طرف انجمن کارگران پناهنده ایرانی در بریتانیا سالروز جشن اول ماه مه را به همه شما تبریک می گوئیم. روز جهانی کارگر روز تشدید مبارزه علیه استبداد و استثمار است. بیائید دست در دست همدیگر جشن همبستگی اول ماه مه را به روز تشدید مبارزه در راه دستمزد بیشتر، ساعات کار کمتر، بیمه بیکاری برای همه بیکاران، کار برای زنان و آزادی تشکل، اعتصاب و بیان تبدیل کنیم.

طبقه کارگر جهانی از اول ماه مه سال پیش تا اکنون مبارزات دامنهدار و غرور انگیزی سازمان داده است و از پرتو شکستها و پیروزیهای این مبارزات کارگران تجارب بیشتری اندوخته اند، تجاربی که راهورد مبارزات آنان بوده، راهنمای پیروزی نهائی آنان خواهد بود.

طبقه کارگر ایران نیز در سال پیش اعتصابات و مبارزات گستردهای را تحت حاکمیت اختناق و سرنیزه پاسداران رژیم اسلامی سرمایداران بر صفحه مبارزات قهرمانانه اش افزود که از این میان میتوان به اعتصاب سراسری کارگران نفت اشاره کرد.

رفقای کارگر

مبارزات امروز ما هر دم پیچیده تر شده و بیشتر با سرکوب مقاومت و بخشایی اعتنایی مویانه سرمایداران و دولت هایشان روبرو میشود. برای پیروزی در مبارزات احتیاج به همبستگی و اتحاد بیشتر پیگیری بیشتر در مبارزه و پشتیبانی وسیعتر از یکدیگر داریم، پس متحد شویم. متحدانسه مبارزه کنیم و پشتیبان مبارزات کارگران در هر گوشه این جهان باشیم.

در پایان یکبار دیگر از طرف انجمن کارگران پناهنده ایرانی در بریتانیا صد و پنجمین سالگرد اول ماه مه را به همه شما تبریک گفته و پیام را با تاکید بر این شعار کوتاه میگویم: کارگران متحد پیروزند!

گزارشی از برگزاری مراسم اول ماه مه در شهر نیوکاسل
انگلیس

امسال صد و یکمین سالی بود که در این شهر مراسم اول ماه مه برگزار میشد. تنها در چند ساله گذشته دوم جهانی مراسمی رسمی در این شهر بمناسبت اول ماه مه برگزار نشده است. این نشاندهنده سنت قوی برگزاری اول ماه مه از سوی کارگران و اتحادیه های کارگری در این شهر است. نیوکاسل یکی از مناطق صنعتی در بخش شمالی کشور انگلیس است که از جمله کارخانه تانک سازی چیفتن در آن قرار دارد.

چهره شهر در روز اول ماه مه عوض میشود اهالی شهر یا به همراه کارگران به راهپیمایی می پردازند و یا اینک به صورت تماشاگر به تشویق و استقبال از راهپیمایان توده های کارگر شرکت کننده در راهپیمایی را سنین مختلف از پیر پییر گرفته تا کارگران میانسال و جوان تشکیل میدهند که بسیار جالب توجه و دلگرم کننده است. ستا مراسم اول ماه مه توسط چپها، کمونیستها و اتحادیه های کارگری برگزار شده است که این خود باعث شده است در روز مراسم صدها پرچم سرخ رنگ بر فراز دستان راهپیمایان در اهتزاز باشند فضای ایجاد شده در اول ماه مه و بطور عمومی تر ترکیب کارگری شهر باعث شده است که فضای سیاسی جاکم بر شهر هم بنفع جریانی باشد که خود را مدافع کارگران و اتحادیه های کارگری قلمداد میکند. و اما مراسم امسال

در ساعت ۱۲/۵ ظهر صفهای راهپیمایان از سه قسمت شهر در محلی گرد آمدند، پس از منظم شدن صفوف و گروههای موزیک مارش اول ماه مه راهپیمایی بسمت محلی که از قبل تعیین شده بود آغاز شد. از همان بدو حرکت گروه موزیک اهنگ سرود جهانی کارگران (انترناسیونال) را شروع کرد و در حقیقت حرکت راهپیمایان با نواختن اهنگ انترناسیونال آغاز شد. راهپیمایی از میان تجمع تماشاگران که در اطراف تمامی خیابانهای محل عبور راهپیمایی گرد آمده بودند و برای راهپیمایان کف میزدند نزدیک به یک ساعت طول کشید تا به محل برگزاری مراسم مخصوص اول ماه مه رسید و این در حالی بود که صفوف راهپیمایان با پیوستن بخشی از تماشاچیان هر دم درازتر میگشت.

در مراسم بزرگداشت اول ماه مه همراه با پخش شیرینی و نوشیدنی سرودهای سرخ گروه موزیک و اجرای چندین سرود توسط گروههای کرپیلها و سخنرانی های زیادی توسط نمایندگان کارگران، اتحادیه ها، زنان و اعضا چپ پارلمان برای حاضرین ایراد شد که پیام انجمن کارگران پناهنده ایرانی در بریتانیا در ابتدای برنامه و در ردیف دومین سخنرانی توسط یکی از اعضای انجمن برای حاضرین قرائت گردید که با استقبال و کف زدن حضار روبرو گردید. در میان سخنرانی ها، سخنان نماینده کارگران کشتی سازی که درست یکروز قبل از ماه مه دست به اعتصاب زده بودند از جایگاه خاصی برخوردار بود. شایان ذکر

گزارشی از اول ماه مه در هانوفر آلمان

اتحادیه‌های کارگری و نیروهای مدافع منافع کارگران قرار دادیم و بدین وسیله تحریفها و دروغهای مخالفین و دشمنان منافع کارگران را خنثی کنیم و همچنین از تشکلهای کارگری این کشورها بخواهیم تا به شرایط غیرانسانی در ایران اعتراض کنند.

بیانیه سه‌پس‌بر این نکته تاکید نمود که از اتحادیه‌های کارگری کشورهای مختلف بخواهیم که به کنفرانس بین‌المللی کار فشار بیاورند تا نمایندگان رژیم در این کنفرانس را اخراج نموده و هیئتی را برای تحقیق درباره شرایط طاقت‌فرسای کارگران، بی‌تشکیلی و بی‌حقوقی آنان به ایران اعزام دارند و خواستار شرکت نمایندگان واقعی کارگران در این کنفرانس شوند.

صاحبه با آلن تورنت یکی از نمایندگان مبارز و فعال جنبش کارگری بریتانیا

از صاحبه چاپ و در انتها انجمن امیدوار است که انرا بصورت جزوه‌ای چاپ و در اختیار مشتاقان قرار دهد.

آلن تورنت در سال ۱۹۲۷ در یکی از شهرهای نزدیک اکسفورد متولد شد، او در سن ۱۵ سالگی برای

کار در مزرعه ناچار به ترک تحصیل گردید بعدها قبل از اینکه در سال ۱۹۵۹ کار دائم خود را در کارخانه ماشین سازی مورس شروع کند برای مدت سه سال در ارتش نامنویسی کرد. او بزودی به حزب کمونیست پیوست و در سال ۱۹۶۳ بعنوان نماینده اصلی کارخانه انتخاب گردید در سال ۱۹۶۸ معاون و رابط کارگران کارخانه با اتحادیه حمل و نقل T&G گردید و بعدا رئیس یکی از شعبات کمیته مشترک رابطه‌ها در اتحادیه شد. سه سال بعد بخاطر مطالبه خواسته‌های کارگران و پافشاری او روی خواسته‌ها در لیست سیاه دولت قرار گرفت.

بدنبال این مسئله کارگران بمدت یکماه برای حمایت از او دست به اعتصاب زدند، از انموقع به بعد مدیریت از رسمیت شناختن او بعنوان نماینده عالی اتحادیه T&G متهم به بدنام کردن اتحادیه شد و توسعه گردید که از اتحادیه اخراج شود اما با دفاع و مبارزه یکماهه کارگران این اتهامات پس گرفته شد.

در سال ۱۹۸۲ توسط مدیریت اخراج و در لیست سیاه قرار گرفت و بعدا پس از ۲۴ سال دکار در کارخانه و ۲۰ سال نماینده اصلی کارگران در اتحادیه، برای همیشه از عضو شدن او در اتحادیه جلوگیری بعمل آمده است.

(۱) کسانی که در لیست سیاه کارگری قرار میگیرند، در هیچیک از تشکیلات کارگری نمی‌توانند عضو شوند و همچنین کارفرمایان از استخدام آنان در کارخانه‌ها جلوگیری بعمل می‌آورند.

روز اول ماه مه چهره شهر هانوفر نیز مانند دیگر شهرها و دیگر کشورها درگون شده و حالت یک روز فوق العاده به خود گرفته بود و همه در انتظار راهپیمایی کارگران این شهر بودند. کارگران این شهر نیز بطور سنتی در محلی جمع شده و پس از راهپیمایی در میدان مقابل اتحادیه خسود تجمع نموده و بیانیه‌ها و خواسته‌های خود را مطرح ساختند. رفقای کارگر تبعیدی نیز همچون سالهای گذشته در این راهپیمایی شرکت کرده و همراه آنها در این گرد همآئینی شریک شدند و با شعارها و پلاکاردهای حمایتی از کارگران آلمانی، خواستار پشتیبانی متقابل انسان از کارگران ایران گردیدند.

کارگران تبعیدی ایرانی در هانوفر اول ماه مه را در دو بخش برگزار کردند ابتدا در راهپیمایی و مراسم عمومی کارگران همراهی نموده و تا پایان مراسم رسمی آن در محل برگزاری شرکت داشتند، سپس با شرکت کمیته همبستگی با مبارزات مردم ایران - هانوفر مراسم اول ماه مه را در مرکز فرهنگی - سیاسی شهر هانوفر و با شرکت کارگران تترک جشن گرفتند. در این بخش از برگزاری جشن پس از خیر مقدم و تشکر از شرکت کنندگان در جشن و پخش سرود انترناسیونال بیانیه مشترک کارگران تبعیدی هانوفر و کمیته همبستگی با مبارزات مردم ایران قرائت گردید، چند شعر دکلمه شد و آهنگهای متنوع و مترقی ایرانی، کردی، ترکی و آلمانی و سرودهای مترقی پخش گردید و در متن برنامه موسیقی زنده امریکای لاتین اجرا شد. در این مراسم حدود ۳۵۰ نفر شرکت داشتند و برنامه بمدت ۵ ساعت ادامه یافت. ذیل محوره‌های مطالب بیانیه مشترک را در اینجا نقل می‌کنیم:

در بیانیه مشترک د و تشکل برگزار کننده ضمن برشمردن موقعیت فعلی کارگران جهان و تعرض سرمایه‌داران به منافع کارگران و مقابله کارگران در مقابل دشمن طبقاتی خود و تاکید بر لزوم و ضرورت همبستگی کارگران و اهمیت اول ماه مه در این همبستگی، وضعیت فعلی کارگران کشورهای مختلف و شرایط دشوار اقتصادی و مقاومت کارگران ایران در مقابل رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی بطور اختصار مورد بررسی قرار گرفته، بر اهمیت مبارزات پیگیر کارگران کشور ما تاکید ورزید. بیانیه همچنین تبعیض موجود بین زنان و مردان و بویژه زنان کارگر در شرایط فعلی ایران را مورد بحث قرار داده و اجبار کودکان و نوجوانان خانوادهاى زحمتکش و نادار را برای کمک معاش خانوادهايشان با امکانات طاقت فرسای محیط کار و دستمزد ناچیز اشاره داشت. بیانیه سپس به تبیین استواری کارگران در مبارزه، و غیرقابل مقایسه بودن مبارزات این طبقه با مبارزات دیگر طبقات و اقشار جامعه ایران تاکید ورزید و از همه ایرانیان ترقیخواه و انقلابی دعوت نمود تا این اعتصابات و اعتراضات کارگران را به گوش جهانیان برسانیم و حرکات کارگری ایران را در اختیار

حزب توده و ادامه همکاری با رژیم اسلامی

انجمن ما از ابتدای فعالیتش هدف خود را دفاع از جنبش کارگری در ایران قرار داده و در این راستا قطعنامه ای را به تصویب رسانده است . (که ضمیمه است)
 با تلاش انجمن قطعنامه فوق از جانب چندین شعبه اتحادیه نالگو در شمال انگلیس به تصویب رسید و همچنین چندین اتحادیه دیگر در انگلیس از این قطعنامه پشتیبانی کردند . اما جاسوسان " توده‌ای " رژیم اسلامی در یکی از شعبات این اتحادیه تلاش کردند خود را نماینده کارگران ایران معرفی کنند تا از تصویب این قطعنامه جلوگیری بعمل آورند .
 حزب توده و اصولاً طیف توده ای پس از انقلاب همپا و همراه این رژیم باعث اعزام و دستگیری زندان و تبعید هزاران هزار کارگر شده و با جاسوسی در میان کارگران ، بسیاری از کارگران مبارز و آگاه را به رژیم اسلامی معرفی کردند .
 سر سپردگان رژیم اسلامی پس از آنکه رژیم آنان را از بارگامش بیرون کرد دوباره با او هم پیمان شده و در خارج از کشور هم ، دست از سر کارگران برنداشته و همگام با این رژیم ضد کارگری تلاش می کنند که در هر گونه فعالیت جهت دفاع از حقوق کارگران در ایران اخلال کنند . با توجه به مطالب فوق :

ما از تمامی احزاب ، سازمانها ، گروهها و شخصیتها ی انقلابی و مترقی می خواهیم که سیاست ضد کارگری و خیانت پیشه این حزب و دار و دسته اش را هرچه بیشتر افشاء نموده و در حد توان به تمامی تشکلهای کارگری در سطح جهان نامه های ارسال نموده و از آنان بخواهند ، توطئه ضد کارگری حزب توده را محکوم کرده و اعلام کنند که این حزب هیچگونه ربطی به کارگران ایران نداشته و تنها مجری دستورات رژیم اسلامی و سرمایه داران در سطح خارج از کشور میباشد .

انجمن کارگران پناهنده و مهاجر ایرانی

انگلستان ۹۱ - ۶ - ۲۰

باشناتی های زیر با ما مکاتبه کنید :

دانمارک :
 Khosravi
 Posterestante K 21
 The main station
 1570 K.b.h
 Danmark

اتریش:
 Schulgasse
 Postfach 506
 Wien 1181
 Österreich

دفتر مرکزی: آلمان فدرال
 Postlagerkarte
 Nr. 042037 B
 6230 Frankfurt a/M 80
 W. Germany

- ۳ - رای اکثریت اعضای حاضر در مجمع عمومی برای پیشبرد مصوبات آن قابل اجراست .
- ۴ - مجمع عمومی فوق العاده به پیشنهاد يك سوم اعضا و یا هیئت هماهنگ کننده و تصویب در اکثریت واحد های انجمن امکانپذیر است .
- ماده هشت - وظائف و اختیارات مجمع عمومی
 - ۱ - بررسی گزارشهای واحد های انجمن و هیئت هماهنگ کننده
 - ۲ - تصویب پلاتفرم و اساسنامه انجمن و یا تغییر و اصلاح آن
 - ۳ - تصویب برنامه های عمومی انجمن برای دوره اتسی
 - ۴ - انتخاب هیئت هماهنگ کننده
- ماده نهم - انجمنهای محلی ۱ - با توجه به گستردگی کارگران پناهنده و مهاجر در کشورهای مختلف، کارگران هر کشور میتوانند در چهارچوب اهداف کلی انجمن اقدام به تشکیل انجمن محلی خود کنند .
- ۲ - انجمنهای محلی بنا به شرایط خاص کشور متبوع در تمامی زمینه های فعالیت از آزادی کامل برخوردارند .
- ۳ - انجمنهای محلی برای ایجاد هماهنگی با دیگر واحد ها یکنفر را از میان خود بعنوان رابط به دیگر واحد ها معرفی می نمایند .
- ۴ - جهت تبادل اخبار و نظرات و همچنین انتقال تجربیات انجمن های محلی همکاری لازم را با هیئت هماهنگ کننده دارند .
- ماده ده - هیئت هماهنگ کننده ۱ - مجمع عمومی تعدادی از اعضا را بنا به ضرورت جهت ایجاد هماهنگی در میان واحدها - انتشار نشریه امور مالی و ارتباطات انتخاب خواهد کرد .
- ۲ - هیئت هماهنگ کننده برای مدت یکسال در مجمع عمومی انتخاب میشوند و دارای - مسئولیت جمعی می باشند .
- ۳ - چگونگی انتخاب هیئت هماهنگ کننده با توجه به پراکنده بودن اعضا به عهد مجمع عمومی است .

فصل چهارم

ماده یازده - ارتباطات

- ۱ - رابطین انجمنهای محلی میتوانند مستقلا با دیگر واحدها ارتباط برقرار کنند .
- ۲ - ارتباط و همکاری مستقلانه با دیگر سازمانها و احزاب و اتحادیه های کارگری یکی از اهداف اصلی انجمن می باشد .
- ۳ - پیوستن دیگر تشکلهای به انجمن و یا پیوستن انجمن به دیگر تشکلهای تنها با تصویب در مجمع عمومی سراسری قابل اجراست .
- ماده دوازده - ارگان انجمن
 - ۱ - انجمن دارای نشریه ایست بنام (کارگر تبعیدی) که بطور مرتب و هر دو ماه یکبار با همکاری تمامی واحدها و اعضا و زیر نظر هیئت هماهنگ کننده منتشر میشود .
 - ۲ - درج مطالب و نظرات اعضا با امضاء فرد و یا انجمن های محلی قابل درج در نشریه می باشد .
 - ۳ - نظرات دیگر افراد و تشکلهای با رای اکثریت هیئت هماهنگ کننده قابل درج در نشریه است .

اساسنامه پیشنهادی

فصل اول

ماده يك - نام - انجمن کارگران پناهنده و مهاجر ایرانی که در این اساسنامه (انجمن) نامیده میشود .

ماده دو - تعریف - انجمن تشکلی است کارگری دموکراتیک، علنی و مستقل که برای تحقق اهداف مندرج در پلاتفرم فعالیت میکند .

فصل دوم - عضویت

ماده سه - تعریف عضویت - عضو انجمن کسی است که مستقیماً در فعالیت یکی از واحدهای انجمن شرکت کرده و از انجمن پشتیبانی مالی بنماید، تمامی کارگران پناهنده و مهاجر ایرانی، صرفنظر از ملیت، مذهب، عقیده و مرام سیاسی میتوانند به عضویت این انجمن درآیند، مادامی که

۱ - فعالیت در چهارچوب پلاتفرم و اساسنامه را بپذیرند .
۲ - قبلاً در ایران کارگر بوده و یا هم اکنون در خارج از طریق فروش نیروی کارمخارجش را تامین کند .

۳ - حداقل یک نفر از اعضای انجمن معرف عضویت آنان باشند .
ماده چهار - همکاری و عضویت شخصیتها در صورت پذیرش اهداف بعهده مجموع عمومی واحد هاست .

ماده پنج - کارگران دیگر کشورها در صورت پذیرش اهداف و اساسنامه میتوانند به عضویت انجمن درآیند .

ماده شش - وظائف و حقوق اعضاء
الف - وظائف

- ۱ - پیگیری اهداف و جلب کارگران برای پیوستن به انجمن
 - ۲ - در جهت جلب همبستگی کارگری با کارگران دیگر کشورها کوشا باشند .
 - ۳ - حق عضویت خود را در واحد مربوط بطور مستمر پرداخت نماید .
- ب - حقوق اعضاء

- ۱ - عضویت در انجمن د اوطلبانه، فردی و افتخاری است و تمامی اعضاء در همه زمینه‌های فعالیت از حقوق مساوی برخوردارند .
- ۲ - لغو عضویت تنها با پیشنهاد فرد و در مجمع عمومی واحد مربوطه قابل بررسی است .

فصل سوم

ماده هفت - ارگانهای انجمن عبارتند از - مجمع عمومی - انجمن بنای محلی - هیئت هماهنگ کننده .

۱ - مجمع عمومی بالاترین ارگان انجمن بوده کتضمین کننده سیاست کلی انجمن می باشد .

۲ - مجمع عمومی هر سال یکبار در یکی از کشورها که مورد تائید اکثریت اعضاء باشد برگزار میگردد .

بقیه در صفحه ۱۱

برای حمایت از مبارزات کارگران ایران متحد شویم!